

jeg vender Ordene lidt om, men det er jo Meningen, Handelsministeren kan bestemme, at mere Pap og Kunstlæder maa der ikke anvendes i Skotøj, end der nu fastsættes —, og jeg forstod af den højtærede Justitsministers Udtalelser, at der vil om dette blive søgt en Forhandling med sagkyndige, som skal meddele Handelsministeren, hvorledes han skal sætte disse Regler. Men naar det er sket, er det jo slet ikke saaledes, at det Fodtøj, som der indgaar Pap og Kunstlæder i, ikke maa sælges her i Landet. Det staar der ikke noget om. Der staar slet ikke, at der skal være Forbud mod at sælge det. Der staar kun, at saadant Fodtøj skal mærkes paa en bestemt Maade, som Handelsministeren vil fastsætte. Den første Del af Paragraffen tillader indirekte, at det fabrikeres, ved at sige, at der skal være begrænsende Bestemmelser for, hvor meget Pap og Kunstlæder der maa komme i Fodtøj, men ikke, at Fodtøj aldeles ikke maa fabrikeres med Anvendelse deraf. Hvor meget der nu skal til, og hvor lidt der skal til, for at Fodtøjet skal være brugeligt, det ved jeg ikke, og jeg vil antage — det synes jeg er en betænkelig Ting ved dette Lovforslag —, at de, som fabrikere Fodtøj her i Landet, vil have forskellige Meninger derom, og de vil maaske ikke alle blive lige fornøjede med de Regler, der fastsættes. Hvis en Fabrikant mener, at han gerne vil have solgt sit Skotøj, som der ikke indgaar videre meget Pap eller Kunstlæder i, vil hans Konkurrent, i hvis Produkt der indgaar en Smule mere, nok føle sig forfordelt, hvis hans Fodtøj ikke kan sælges uden dette Mærke. Det er jo et Mærke, der skal fæstes paa, men der kan ikke fæstes det Mærke paa, som jeg synes, den højtærede Minister nævnte, et Mærke, hvorpaa der staar, at dette er daarligt Fodtøj; thi det kunde staa paa meget andet Fodtøj end det, der her er Tale om. Det højeste, der kan være Tale om, er en Angivelse af, at saa og saa meget Pap og Kunstlæder er der indgaaet i Fodtøjet, og det tror jeg ikke vil være videre afskrækkende for det Publikum, som kommer og køber et Par Sko og gerne vil have billige Sko — og det vil Folk gerne i Øjeblikket. Jeg passerer hver Dag paa min Vej til Rigsdagen et

Udsalg — jeg skal ikke sige, hvor det ligger, for ikke at gøre Reklame derfor —, hvor der for Tiden sælges billigt Fodtøj, Fodtøj, som udgives for godt og maaske er godt og i alt Fald er meget billigere end Fodtøj i Almindelighed, og der er saa fuldt udenfor dette Udsalgssted, at Folk staar langt ud paa Gaden i store Klynger for at komme til at købe. Saa ivrige er Folk nu for at købe billigt Fodtøj, og jeg synes, man maa være interesseret i, at de kan faa det saa billigt som muligt, for Tiderne er haarde, og Pengene er faa, saa der er god Grund til at sørge for, at Publikum bliver vel betjent.

Jeg spurgte før, hvorledes den højtærede Minister mente, at dette skulde kontrolleres, og han svarede derpaa, ganske vist med en vis Tøven, at det skulde Politiet gøre, idet det maatte udtage Stikprøver og undersøge disse. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der her i København f. Eks. findes et Firma, som vistnok sælger en halv Snes Tusind Sko og Støvler daglig, og der findes Butikslagre, hvor der findes Sko og Støvler i Tusindvis. Vil den højtærede Justitsminister nu virkelig mene, at Politiet skal gaa ind og tage et Par Sko eller Støvler ud af et saadant Lager som Stikprøve, og at man saa derefter skulde kunne bedømme hele Lageret? Hvis det var et Mælkeudsalg, det drejede sig om, var det en anden Sag. Der kan man gaa ind og tage en Stikprøve af Mælken for at se, hvor meget Vand den indeholder; der har man nemlig for det første Apparater til Prøve og Undersøgelse, og desuden er der overvejende Sandsynlighed for, at saaledes som Stikprøven er, vil al den øvrige Mælk i Butikken være. Men den højtærede Justitsminister kan dog vel ikke antage, at man ved Udtagelse af et Par Sko eller Støvler af et Lager paa 10 000 Par kan faa at vide, hvorledes de øvrige 9 999 Par Sko og Støvler i Virkeligheden er beskafne indvendig. Og det er jo det indvendige, det kommer an paa. Hvis det kun var det udvendige, saa kunde den højtærede Justitsminister og hans Politi maaske endda nok undersøge det, men det gælder her om en intern Undersøgelse med Hensyn til, hvor meget Pap og Kunstlæder der findes i Fodtøjet. Det er vist vanskeligt at foretage en saadan Undersøgelse, navn-